

Sportpark

De Hoef en de oude politiek

Vanaf het aantreden van de nieuwe gemeenteraad in 2002 is het zogenaamde duale stelsel ingegaan. Vanaf dat moment is de gemeenteraad méér gescheiden van het college van B. & W. Voordeel hiervan is, dat ook coalitiepartijen beter het eigen politieke standpunt kunnen uitdragen, zonder steeds geforceerd rekening te moeten houden met de positie van de/hun collegeleden. Eigenlijk zijn zij alleen gebonden aan afspraken die gemaakt en neergelegd zijn in het Beleidsplan in Hoofdza-

BRIEVEN

ken (Strategisch akkoord). Het achterkamertjes-gebeuren zou daarmee verdwenen moeten zijn. Het einde van de oude politiek?

Op de gedenkwaardige en betreuenswaardige 27ste januari hebben we echter een sterk staaltje oude politiek kunnen zien. Alle college-partijen (én de SP) waren het namelijk eens met het voorstel van het college om De Hoef in Rosmalen vol te bouwen. En alle oppositiepartijen (op de SP na) waren het daarmee oneens. Wat een toeval!? Wat zouden de raadsleden van Rosmalens Belang hebben gedaan indien ze in de oppositie zouden hebben gezeten? Vast en zeker dat ze dan wél naar de belangen van de Rosmalenaren zouden hebben ge-

keken en tegen het voorstel zouden hebben gestemd. Maar de fractievoorzitter gaf laatst in de krant al aan niets van de nieuwe duale politiek te hebben begrepen. Want hij noemde zichzelf 'het stadsbestuur', terwijl hij zou moeten hebben weten dat het stadsbestuur gevormd wordt door het college en dat de gemeenteraad dat bestuur dient te controleren.

En wat zouden de raadsleden van Groenlinks hebben gedaan indien ze in de oppositie zouden hebben gezeten? Vast en zeker dat ze gehamerd zouden hebben op het behoud van de ecologische hoofdstructuur en tegen zouden hebben gestemd. En de bestuurderspartijen CDA en PvdA hebben per definitie al moeite om het besturen over te

laten aan het college en zelf de rol van volksvertegenwoordiger in te vullen. De VVD heeft altijd al moeite gehad om geld te stoppen in zaken die niet van steen of asfalt zijn. Dus het was te verwachten dat ze tégen het groen en vóór het (baksteen)rood zouden stemmen. Voor de SP kan nog enige sympathie opgebracht worden, omdat ze niet opportunistisch tegen hebben gestemd, hetgeen invoelbaar zou zijn geweest, daar alle drie de SP-raadsleden immers uit Rosmalen komen. Blijkbaar zat er voor hen een keuze aan vast, alhoewel zij niet betrappt konden worden op het uitspreken of motiveren van die keuze. Het lijkt er op, dat de nieuwe duale politiek voorbehouden blijft aan minder

zware problematiek. Wanneer het echter écht ergens om gaat (De Hoef, parkeergarage Hekellaan) sluiten de coalitierijen zich om gezichtsverlies van de collegeleden te voorkomen. En gemaakte keuzes uit het verleden worden ondergeschikt gemaakt aan het oplossen van acute problemen. Maar de kloof tussen burger en bestuur zou toch gedicht worden? Op geen enkele wijze heeft de gemeenteraad blijk gegeven écht geïnteresseerd te zijn in de mening van de Rosmalenaren. De kiezer begrijpt er niets meer van. Weg interactief bestuur, weg vertrouwen in de politiek. Oude politiek in optima forma.

Norbert van der Plas
Rosmalen